

## ІНФОРМАЦІЙНІ НОСІЇ В КУЛЬТУРІ ЛЮДСТВА

**Карра Хуссам, ПВІГ**

Науковий керівник – ст. викл. **І.О. Пузанова-Красікова**  
Харківський державний університет харчування та торгівлі

На протязі розвитку інтелектуальної культури людства потреба обміну інформацією і фіксації письмових свідчень існувала завжди. Перші малюнки з'являлися на каміннях, і зроблені вони були вугіллям та глиною.

Проте міцність таких інформаційних повідомлень була невеликою: дощі, селі, вітри змивали та розвіювали сліди малюнків.

Наступним етапом увічнення інформації ставали вибиті гострим камінням на скелях силуети тварин чи предметів. Ці зображення збереглися аж до сьогоднішніх днів.

Проте технічно виконувати такі малюнки було важко, і люди постійно перебували у пошуку нових носіїв інформації.

Із часом люди стали використовувати для запису пластичну глину. Такі глиняні таблички з'явилися, за думкою дослідників, близько шести тисяч років тому.

Найбільше розповсюдження вони одержали у шумерів, які мешкали на території сучасного Іраку.

До теперішнього часу дійшли цілі бібліотеки, які склалися з обережно перев'язаних пачок клинописних табличок. Назва «клинопис» досить точно передає характер запису. На напівсирій глині паличкою видавлювалися значки, які нагадують сліди пташиних лапок на снігу – так звані «клини».

На початку третього тисячоліття у Єгипті навчилися робити перший папір з папірусу.

Папірус – висока трав'яниста рослина, яка росте по берегах річок, вважалася царською, тому що пучок його листя схожий на промені сонця – бога Ра, а зріз тригранного стебла має форму піраміди.

У Європі існували свої засоби запису інформації. Малюнки видряпували на листах зі свинцю, на кістяних пластинках, на дерев'яних дошках, які були покриті шаром воску.

Останній спосіб особливо прижився насамперед тому, що тексти та малюнки легко стиралися – та в запису, таким чином, не залишалися виправлень і перекреслень.

Напис наносився, як на глину, загостреною паличкою, але вона мала назву не «клину», а «стилусу». Ви вже здогадалися, звідки пішли слова «стиль», «стилістичний». У всіх цих слів один корінь – «стил».